

El procés de romanització

L'ocupació romana de la Península Ibèrica

Les llengües romàniques o neollatines, entre les quals hem de situar el català, constitueixen un grup d'idiomes genèticament afins, resultat de la implantació del llatí en els territoris conquerits.

El poble romà era poc nombrós al començament de la seva existència; el llatí només era el dialecte de Roma i no s'estenia més enllà de la vora dreta del Tíber.

Ara bé, arran de la Segona Guerra Púnica, amb la intenció de barrar el pas a les forces cartagineses, acabdillades per Hanníbal, els romans, que tenien la supremacia a les aigües septentrionals de la Mediterrània occidental, arriben a Empúries l'any 218 a.J.C. i conquereixen fàcilment la costa hispànica mediterrània.

Aquest primer contacte representaria, a la llarga, un dels fets més cabdals de la nostra història. Significà l'inici de set segles de domini, durant els quals els nostres avantpassats s'integraren en l'engranatge polític-militar de Roma, que s'acabà amb l'esfondrament de l'Imperi a principis del segle v.

Segons l'historiador J. M. Salrach, no és del tot cert, com s'ha divulgat massa

Estàtua d'Esculapi trobada a la ciutat grega d'Empúries. (IMH).